

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Francoska ministerska kriza.

V Ljubljani, 5. aprila.

Ko je pred nekaterimi dnevi odstopilo francosko ministerstvo, ni nihče vedel, kaj je to krizo prouzročilo, ker je bila nastala pri precej neznatni stvari. Senat je, premenivši nekatere točke državnega proračuna, ravnal popolnoma korektno. Premenjeni proračun je prišel znova pred poslansko zbornico in ta je vse premembe odklonila in s tem prizadela ministerstvu smrtni udarec. Reklo se je, da je bila poslanska zbornica iritirana, ker je senat premenil nekatere točke proračuna, a to je le izgovor in sicer jalov. Faktum je, da je bila republičanska stranka že dlje časa nezadovoljna z Ribotovim ministerstvom zaradi panamskih dogodkov in da je iz tega vzroka zvrгла vlado.

Uzroki so bili torej povsem politični, ne finančni in vrh tega jako malo opravičeni.

Večina poslanske zbornice morala je končno uvideti, da je storila veliko neoprostnih hib, odkar je jela panamska aféra razburjati duhove. Povsem po krivici je ta večina sodila, da je v očigled predrznim denunciacijam in lažljivemu sumnjičenju rešiti čast republičanskih strank in sploh vse republike le s tem, da se vsa aféra preišče po posebni komisiji, da se torej ugodi tistim pouličnim kričočim demagoškemu mišljenju, ki so v jedno mer iz vsega grla upili: Jasnosti hočemo!

Preiskovalna komisija je bila izvoljena. Pozitivnega ni storila nič. Domišljala si je, da ima v rokah razsodbo o poštenju in nepoštenju posamnih politikov in je zategadelj terorizirala vlado in parlament, naposled pa tiho zaspala, ne da bi bil viden kakov uspeh njenih preiskav. Pač, imela je jeden uspeh. Vlada je bila vedno v strahu, da utegne tudi njo obsenčiti sumničenje nasprotnikov republike in zato je brez premišljanja dovolila, da so morali odlični in povsem nedolžni politiki stopiti pred sodišče in tam braniti svoje poštenje. Prav to je prouzročilo, da so republičanske stranke izgubile zaupanje v vlado in sprevidela, da ministerstvo Ribotovo nima dovolj moči, preprečiti napade na poštenje raznih rodoljubov in varovati ugled in čast republike.

Ako pa je bilo lahko odstraniti ministerstvo

Ribotovo, ni bilo tako lahko sestaviti drugo vlado. Predsednik republike, gospod Carnot, pooblastil je najprej Devellea, bivšega ministra vnanjih rečij v Ribotovem kabinetu, naj sestavi novo vlado, kar je pa ta uljudno odklonil, dobro vedoč, da bi zanj in za njegov kabinet veljalo to, kar je veljalo za Ribota. Carnot je na to poklical očeta sedanjega carinskega sistema Mélinea, a ta ni mogel dobiti v celi zbornici ni jednega moža, kateri bi bil hotel prevzeti finančni portfelj. Obrnil se je celo do največjega svojega nasprotnika v gospodarskih rečeh, Peytrala, a vse je bilo zaman, moral je odkloniti častno naročilo. Za njim je Carnot naročil mlademu Dupuyju, naj sestavi novo ministerstvo in kakor naznanjajo današnji telegrami, se je Dupuy misija tudi posrečila.

Francija ima torej zopet ministerstvo, a je li temu novemu kabinetu sojeno dolgo življenje, to je drugo vprašanje. Splošno se misli, da se bo moral okrogli Dupuy kmalu zopet umakniti, ker ni on ni njegovi sotrudniki nimajo dovolj moči, da bi mogli zavožene francoske razmere zopet spraviti v naravni tir; Francija ima sedaj samo jednega za to sposobnega moža, in to je ugonobitelj boulanžizma — Constans.

Carnot sovraži Constansa, morda se ga tudi boji, a gotovo je, da le iz osebnih razlogov ni postavil tega izrednega moža na čelo novi vladi. Ni še dolgo tega, ko bi bil mogel Constans predsednika Carnota moralno uničiti, a s tem, da tega ni storil, je ravno pokazal, da vé, kako ulogo bo še mogel igrati na Francoskem. On je sedaj jedini popolnoma neomadeževani in splošno čislani francoski državnik.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 5. aprila.

Naš notranji položaj.

„Novoe Vremja“ uvažaše notranji položaj naše monarhije po razhodu poslanske zbornice o Veliki noči in pravi: Popolna onemoglost tako vlade, kakor parlamentarnih strank, to je vse, kar je bilo dognato v zadnjem zasedanju državnega zbora. To je jako žalostno. Državni mehanizem komaj še funkcionira. Druga izhoda iz tega kritičnega položaja

ni, kakor začeti prehod k čisto federativni organizaciji habsburške monarhije. Beustov dualizem se je popolnoma preživel že zato, ker sama svetla krona ni nikdar odobrvala sistematičnega preganjanja Slovanov, kakor se prakticira na Ogerskem in kateremu bi tudi cislitvanski Slovani ne bili utekli, da niso z energično svojo opozicijo ugnali nasprotnikov.

Princ Liechtenstein

govoril je v ponedeljek na občnem zboru katoliške šolske družbe na Dunaji o moderni šoli, o liberalizmu in o kapitalizmu ter kot sredstvo zoper množično se socialno demokracijo priporočal „praktično kristijanstvo“. Ozrl se je tudi na Nemčijo, kjer po njegovi sodbi socialna demokracija že sedaj tekmuje z vladno močjo, in rekel, da nemška verska šola zato ni mogla ovirati razvoja socialne demokracije, ker se na gospodarskem polju niso ukrenile potrebne kristijanske reforme. Krščansko-socialna stranka ne zmatra verske šole za panacejo za rešitev socialnega vprašanja, kakor se jej podtika, ampak samo za pripomoček. Vzlic temu, da se je pokazalo pri volitvah, koliko privrženecv imajo krščanski socialisti, vendar se oficijelni krogi nečejo na le-teh želje ozirati. Vsled tega ginevajo simpatije prebivalstva do oficijelnih krogov od dne do dne, nekega dne pa bo prebivalstvo izgubilo potrpežljivost in se obrnilo tudi zoper oficijelne kroge. Tako klasični princ Liechtenstein.

Avstrijski socialisti.

Navzlic temu, da naša vlada z mogočnim svojim policijskim aparatom zelo ovira razvoj in organizacijo avstrijskih socialistov, vendar ni moči utajiti, da ti izdatno napredujejo. Pred desetimi meseci je bil občen shod socialistične stranke v svrhu organizacije. Na tem shodu se je socialistična stranka definitivno razcepila v dve frakciji, kateri neumorno delujeta na svoji organizaciji. Takozvani zmerni socialisti napredujejo v prejšnji smeri, a „neodvisni socialisti“ jim delajo močno konkurenco, sosebno v alpskih deželah. Neodvisni socialisti ustanovili so mnogo svojih društev in imajo svoje posebno glasilo, imenovano „Zukunft“. Neodvisni socialisti so dosti nevarnejši od zmernih, ker zametavajo tako imenovani znanstveni socializem, na kateri prisegajo zmerni socialisti, ker se upirajo centralistični organizaciji stranke in diktaturi voditeljev in sploh stoje na revolucionarni podlagi. Neodvisnjaki ne pričakujejo od splošnega volilskega prava in od osemurnega delavnika nikakih koristij za proletarijat in se poganjajo za federalistično organizacijo države. Na čelu tej frakciji stoji urednik lista „Zukunft“ neki Metzinger in sotrudnika njegova Avgust Kerbschall in Ivan Rismann v Gradci. Le-ti imajo največ somišljenikov

LISTEK.

Iz glasbenega sveta.

(Novi smer v nemški glashi. — Italijanski skladatelji. — Nabiranje in važnost narodnih napevov.)

Na polju slovanske narodne glasbe zavzema po svojem marljivem, neumornem delovanju s svojimi poučnimi spisi, z nabiranjem narodnega gradiva in z preiskovanjem bitnosti narodne glasbe muzikolog in melograf gosp. Fr. Kuhač v Zagrebu v sedanjih dñbi najodličnejše mesto. Pred nami ležita zopet dve njegovi brošuri. Jedni je naslov: „Nova glasbena struja njemačka i sadašnji italijanski kompozitori“ in drugi: „Zadaca melografa i vriednost pučkih popievaka.“

V prvem zveščiču opisuje pisatelj novi smer v umetnosti ter pravi, da je v njej novejši čas zavladal realizem, katerega imenuje jedino pravo podlago umetnosti. Razlikovati pa je treba mej realizmom in naturalizmom. Predaleč iti z realizmom je napačno, kakor ga ni smeti prezirati. Kdor zgreši tu pravo pot, pade v naturalizem, kateri je grob vaaki

umetnosti. Realizem ne izključuje idealizma v umetnosti. Ravno nasprotno, pravila umetnosti, katera nam predočuje lepoto v svoji bitnosti, zahtevajo, da se zamišljena, iz resničnega življenja ali iz narave posneta snov prikaže v čim dovršenejši obliki. V tem smislu je opravičeno, ako se govori o idealizovanju predmeta i. t. d. Po tej definiciji preide pisatelj na glasbo, za katere pravi in zdravi temelj smatra narodne napeve kot realistično podlago za razvitek narodne glasbe. Zanimivo je, kar piše v tem pogledu o različnih narodih. Tako trdi, da v Evropi imajo narodno-glasbeno tradicijo Slovani, Italijani, Francozi, Španjolci, Madjari in Turki, dočim Nemci, Angleži, Židje in Cigani te tradicije nimajo, kar dokazuje v obširnejši razpravi. Zato, pravi pisatelj, zanimavajo ti narodi narodno glasbo, ker je sami nimajo, veleč, da je ta umetnost internacionalna in govore le o šoli, katero je stvaril ta ali oni skladatelj in katera je bila merodajna ali moderna v tem ali onem času. Predaleč bi nas vedlo tu natanko vse razkladati, kar o tem piše pisatelj, ki dokazuje, da vsi napevi, katere imenujejo Nemci narodne, niso narodni ali pa niso njih prvotna lastnina.

Rihard Wagnerja graja, rekoč, da zanika pridobitve, katere je glasbena umetnost posebno gledé oblike, ritmike in melodije pridobila že davno pred njim v teku mnogih stoletij, s tem, da jih samovoljno ruši in pravi, da je reakcionaren. Njegova glasba ni narodna, ker jej manjka umetniški realizem narodne tradicije in ker se naslanja le na fantazijo samotne osebe. Priznati se mu pa mora, da je pripravil dramatični element v operi do veljave in razvitka, kakeršnega ne nahajamo v jednaki meri v operah pred njim. Te zasluge mu nihče kratiti ne more. Resnica pa je, da je po trditvi merodajnih kritikov deloma že sam prekoračil pravo mejo svojemu smeru, še bolj pa so zagrešili manj talentovani njegovi posnemovalci, kateri so mu slepo sledili, ga kopirali in ga hoteli nadkriliti. Glasba ima tudi svoje meje. Ako se prekoračijo, porušijo se pogoji njene bitnosti.

Ko tako in jednako pisatelj obširneje razklada bitnost, razvitek in vrednost narodne in zatem umetne nemške glasbe, preide na najnovejšo gibanje na polju italijanske glasbe in njihovih reprezentantov: Verdija, Boita in Mascagnija.

Verdi, genijalen in jako produktiven skladatelj,

na Štajerskem. Razpor mej obema strankama se pokaže dne 1. maja. Zmerni socialisti bodo ta dan slavili, neodvisni pa ne, ker zmatrajo tako slavljaje za nekoriščno demonstracijo. — Tudi oficijelni ali zmerni socialisti niso več jedini; posebno češki in poljski socialisti se upirajo Dunajskim voditeljem in zahtevajo reorganizacijo na federalistični podlagi.

Vnanje države. Bolgarski panamino.

Znanemu Pariškemu listu „Mémorial diplomatique“ se pišejo prav čudne reči iz Sofije. Znano je, da je Stambulov odstranil vse državne uradnike, kateri niso slepo za njim hodili, ter je nadomestil z ljudmi, kateri so bili za službo kolikor toliko nesposobni, a v političnem oziru poslušni in za vse porabni. Že večkrat so se vsled tega primerili veliki škandali. Stambulov je sicer skušal rešiti vsakega svojega privrženca, ako je le mogel, a večkrat mu ni to ni bilo mogoče. Tako je moral te dni privoliti, da so odgnali v zapor tajnika v ministerstvu notranjih rečij, Panajotova, ker je s ponarejenimi pobotnicami osleparil državno blagajno za velikanske svote; tudi Mihael Georgijev, ravnatelj carinskega oddelka v finančnem ministerstvu in bivši ravnatelj Plovdivske razstave je sedaj pod ključem, ker je goljufal kar na debelo.

Anarhisti v Belgiji.

Nezadovoljnost delavskih krogov, da klerikalna vlada s pomočjo liberalnih doktrinarjev ovira uvedbo splošnega volilnega prava, rase vedno bolj in v tej splošni razburjenosti, ko že ni več ločiti rudečega socialista od poštenega progresista se zlasti močno množé anarhisti. Anarhistični atentati že niso več nenavadni, a k sreči ne prouzročé večje škode. V nedeljo po noči pa so anarhisti v Lilleu z dinamitom razstrelili ondoto stolno cerkev. Cerkev je skoro vsa zrušena, takisto duhovno semenišče.

Angleži v Egiptu.

Angleška vlada predložila je poslanski zbornici vse listine, dostajajoče se egiptskih razmer. Posebno zanimljiv je dopis lorda Roseberya na angleškega poslanika v Egiptu lorda Cromerja. Iz tega dopisa je vidno, kako sodi angleška vlada mladega khediva. Rosebery ga zmatra odkritim in vsakemu porazumljenju nasprotnim sovražnikom Angležev, ter misli, da je zategadelj razmerje mej khedivom in angleško vlado točno precizirati in angleško kontrolo izdatno poostri, ker je sicer Angleška vedno v nevarnosti, da jo vržejo iz Egipta, zlasti ker ima khedive v turškem sultanu trdno zaslombo.

Dopisi.

Rima, 3. aprila. [Izv. dop.] (Velika noč v Rimu. — Poset nemškega cesarja. — Raznoterosti.) Minuli so obredov polni dnevi velikega tedna in prišla je vesela Velika noč, ki je tukaj pri oživiljeni naravi in čisto jasnih dnevih dvakrat tako krasna. Poleg Sv. Petra štel je največ obiskovalcev Sv. Ivan Lateranski zaradi lepega petja. Slavnoznanu gregorjansko petje v Sv. Petru poslušalo je zlasti mnogo ptujcev. Pevci so večinoma stari in že sivi, vsi brkasti in mnogi nosijo naočnike. Mej njimi se odlikujejo posebno milodoneči glasovi sopranistov, tresoči tenor in bas-solo. Krasno so peli „miserere“ veliki petek, a še lepši „glorijo“ veliko soboto, potem ko so z veliko slovesnostjo krstili „pagane“ (novorojenčke). Zvonovi so zapeli (tukaj pravijo: odvezali, odrešili so se; — a propo! Vaših zvonov nismo nič videli tukaj v Rimu, ne vem kje so ostali!) po vseh cerkvah in kmalu potem so praznovali vstajenje. Tukaj ne pripravljajo nič božjih grobov po naši navadi (le v cerkvi nem-

bil je, kakor piše pisatelj, pred kakimi 20. leti, kar se tiče glasbe, pravi personificirani italijanski narod. Vse njegove tedanje skladbe so popolnoma v italijanskem duhu napisane, zato so se tudi narodu tako prikupile, da ga je ta zaradi njih oboževal. V svoji poslednji dobi se je temu smeru izneveril, ter sledil Wagnerju. Pravi italijanski narodnjaki so obsodili ta njegov prevrat, drugi pa so ga zaradi njega slavili. Nastala je luđa borba mej tema dvema strankama in v boju želela je jedna in druga stran, da jo pomiri nov nadarjen skladatelj. Boito se pojavi na obnebbju dramatične skladbe. Velike nade stavili so nanj. Toda ta je hotel celo Wagnerja nadkriliti v njegovem smeru. Po njegovi operi „Mefistofeles“ odstranili so se od njega celó novi pristaši Verdijeji.

Ves drugačen uzhit prouzročil je mladi nadobudni skladatelj Mascagni. Njegovo prvo opero „Cavalleria rusticana“ vzprejel je z navdušenjem ves glasbeni svet. Trditi pa, da ni dela nad njegovo opero, kakor so storili nekateri njegovi entuzijasti, je nepremišljeno. Srednja pot, zlata pot, pravi pregovor. Od kod pa vendar njegov velikanski uspeh? — Sreča je za Mascagnija, meni pisatelj, da je za-

škega pokopališča sem videl takega) in tudi altarije, kamor položijo najvetejše, le redko okrase s cveticami. Pri veliki maši na Veliko nedeljo bila je cerkev le v sprednjem delu do sredine velike kupole polna ljudstva, ki je pa najbolj prišlo le petje poslušati. Pobožnosti si prav malo opazil, redko kje kako klečečo osebo. (Najpobožnejše sta molile dve Slovakinji z jako debelimi molitveniki v rokah in velikimi molki za pestjo; poleg njih so klečali tudi trije Slovaki.) Zlasti Angleži profanujejo s svojim zijanem in glasnim razgovarjanjem vsako svetišče in suhe, dolgopete Angležkinje rinejo se skozi ljudstvo z lornjonom na očeh in rudečevezanim Bäckerkjem v rokah. Po večjem delu cerkve sprehaja in razgovarja se ljudstvo kakor na kakem trgu. Tu vidiš pravi mikrokozmos zemeljskega prebivalstva, ljudij najrazličnejših jezikov (celo črnce lahko zapaziš), stanov in nošenj. Anglež ti v jednomer ponavlja svoj dolgočasni „yes“, Madjar svoj „igen“, Nемец ugiba, kaj predstavlja ta ali ona podoba in kdor ga posluša, mora se jeziti nad njegovo nevednostjo in bahavostjo. Sploh je sedaj v Rimu vse polno Nemcev, zlasti severnih, in povsodi na ulici, kakor po cerkvah in zbirkah, slišiš večino le nemški govoriti, kakor bi se bil sam Berlin sem doli preselil. Se vé, da so to večinoma protestantje, ki si hočejo ogledati katoliške obrede in skoro vse protestantovke hočejo videti tudi papeža, ne vem, ali dosežejo ta svoj namen. Tu so sedaj tudi armenski, romunski in madjarski romarji; ogerski Rusini imeli so danes svojo božjo službo pri „papeževem oltarju“. Mej obiskovalci sv. Petra cerkve je posebno mnogo duhovnikov, redovnikov in vojakov vsakovrstnega čina in različnih uniform. Poleg najelegantnejših dam vidiš siromašne kmetice iz rimske okolice, oblečene v obleko belo-plavo-rudečo (!), starejše imajo peče podobne našim Goričankam, mlajše pa robece tako majhne, kakor pri nas za žepe; dva voglja držé v ustih. Ljudje so v cerkev zaporedoma prihajali in odhajali, čez trg sv. Petra vozili so omnibusi, droške in kočije brez prenehanja od 9. do 12. ure in pešci so se morali ogibati, da jih ni nikdo povozil.

Za vzprejem nemškega cesarja pripravljajo mnogo stvarij, a velikanskega nič posebnega. Godba, viteške igre, streljanje itd., to se je že večkrat uprizorilo in mnogi so nezadovoljni, da se ne pripravi nič novega. Tudi nekaj starega Rima hočejo pokazati; Forum, Palatin, Colosseum čistijo od nepotrebne prsti, Narodni muzej preustrojajo popolnoma (zato je sedaj zaprt); nasproti stanovanju cesarjevemu ustvarjajo popolnoma nove nasade itd. Mesto hoče vse ulice okrasiti z grbi nemškega cesarstva, predstavljali bodo v gledališčih najboljše igre itd. (NB. Tudi Italijani imajo svoj križ z „narodnim gledališčem“, ker nemajo sedaj nobenega pravega dramatika.) Najbolj se dopada sedaj Italijanom „Il Cicco“ (pisatelj Bernardini di Lecce je železniški uradnik z 8 otroci, privatni docent italijanskega jezika itd.), ali skoro vsi so jedini v tem, da to ni pravi dramatični pisatelj in čakajo boljšega (torej se tudi drugim ljudem ne godi mnogo bolje, nego Slovencem).

Od zadujega napada na kralja podvojili so vse straže (državne in mestne), ali vendar se dogaja vse polno nesreč: včeraj (velikonočni večer) zabodli so 12 ljudij (dva smrtno), povozili so jih nekoliko,

čel skladati, dokler je še Verdi živ. Nasprotniki novega smeru Verdijevega zarotili so se, da hočejo prvi talent, kateri se pojavi na opernem obzorji in ne bo hodil za Wagnerjem, z navdušenjem vzprejeti in ga poveličevati, da bi na tak način zaslišal Verdi glas italijanskega narodnega ponosa in njegove jeze, kar so tudi storili. Mascagni pa je tudi res skladatelj poln ambicije, finega ukusa in uzleta, samostalen in originalen, pri vsem tem pa ne zameta sto in stoletne stečevine, katere si je glasba pridobila, kakor n. pr. arhitektonske oblike, instrumentalne in vokalne. On ne zanemarja melodije na korist brezkrainih recitativov i. t. d. Gotovo je, da ima tudi njegovo prvo delo semtertje še svoje nedostatke. Ali teh se lahko skladatelj pri svojih daljnih delih ogne, ko bode mirneje mislil. V prvi vrsti je, da s sredstvi bolj ekonomizuje. Ta napaka izvira pa pri vseh mladih nadarjenih skladateljih iz mišljenja, da morajo precej porabiti v svojem prvem delu vsa sredstva, katera poznajo.

To je v glavnih potezah obseg študije, katero je avtor napisal v svoji knjižici. Priporočamo jo toplo vsem ljubiteljem glasbene umetnosti. Našli bodo v njej marsikatero jedro. (Konec prih.)

gorelo je na raznih krajih, tatvin in goljujij dogodilo se je premnogo itd. Rimski listi prinašajo po dve strani takih nesreč. O bombah se pa sedaj nič več ne sliši. — Včeraj je bil velik upor mej jetniki sv. Mihela (500 mož); vojaštvo je rajše pasivno ostalo. — V nedeljo odkrijejo spomenik bivšemu finančnemu ministru Quintu Pella. — Proti nameravanemu zakonu o civilni poroki došlo je že 950.000 podpisov. — Nj. Veličanstvo cesarica je sedaj v Napolju.

Prejeli smo sledeči dopis:

Slavno uredništvo! Kot lastnik Blejskega jezera prosim temeljem §. 19 tiskovnega zak., da se k dopisu z Bleda pod naslovom „Kranjsko jezero v kleščah semitov“ dne 28. sušca t. l. v 71. številki cenjenega Vašega lista priobčenem sprejme nastopni

Popravek:

Ni res, da sem pripisal po nekem odvetniku skoraj vsem Bledčanom dopise s priloženo izjavo glede jezera.

Res je le, da se je pred dvema letoma gospodom bratom Tönnies, pred kratkim pa gg: dru. Alfonz-u Musché-tu, Frau-u Ks. Souvan-u, Franu Ambrožič-u, ter gospoama Hedvigi Wölfing in Matildi Hervatin kot posestnikom Blejskih vil, nadalje gg. Gustavu Valtrinij-u in Franu Tirmann-u, ter gospei Mariji Mallner kot posestnikom Blejskih hotelov, priposlala izjava v podpis.

Ni res, da naj se vsled te izjave prejemniki odpovedo vsem pravicam do Blejskega jezera, res je le, da naj vsled te izjave pripoznajo dotičniki, da je jezero moja neomejena in prosta last, ter da njihovim posestvom ne pristuje nikakšna služnost na jezeru, da je tedaj od mojega privoljenja odvisno, da li smejo gori imenovani posestniki imeti svoje ladje na jezeru in voziti po njem.

Ni res, da so kateri predniki kakšne pravice uživali do Blejskega jezera, katere bi sedanji Bledčani bili po njih podedovali, — nasprotno je res, da je c. kr. finančna prokuratura v imenu države toževala mojega prednika, ranjkega g. Viktorja Ruard-a, ter zahtevala od njega, da pripozna, da je Blejsko jezero javna voda, in da dovoli, da se jezerska parcela v deželni zemljiški knjigi odpiše od grajščine Blejske, — da se je pa ta tožbina zahteva vsled treh enakih razsodb in sicer c. kr. deželnega sodišča v Ljubljani z dne 10. februarja 1881, št. 8349, c. kr. višjega sodišča v Gradcu z dne 27. junija 1881, št. 5591 in c. kr. vrhovnega sodišča z dne 9. februarja 1882 št. 12108 brezpogojno popolnoma odbila.

Ni res tedaj, da hočem komu kakšne pravice kratiti.

Res je, da morajo omenjeni posestniki pripoznati, da si nimajo prisojevati nobene koristi glede jezera, ako jim jaz kot lastnik jezera tega ne dovolim prostovoljno ali po pogodbi in da tudi ne smejo s svojimi ladjami obrtnega dobička iskati po jezeru.

Nikakor pa ni res, da hočem jaz sam s svojimi ladjami ljudi bodi si romarje do otoka k materi Božji ali pa za veselje vozeče se po vodi prevažati ter dohodke in dobiček izključljivo v svoj žep spravljati.

Tistim seljanom, ki so s svojimi predniki ljudi bodi si romarje ali za veselje do sedaj po jezeru prevažali, niti prevažanja, niti dohodka in dobička iz njega ne branim in tudi ne mislim braniti, ker pridobljenih pravic jim ne smem in ne morem jemati.

Ni res tedaj, da bom jezersko obal nadzoroval po svojih ogleduhih, kateri bodo preganjali, rubili in kaznovali uboge ladjarje, ako bodo s svojimi čolnicami brez plačane najemščine po jezeru vozili, marveč zabranilo se bode le gori omenjenim in drugim posestnikom vil in gostilnic, kateri nimajo nikakšnih pravic, se svojimi čolnicami voziti po jezeru, ako se z menoj — lastnikom ne sporazumejo.

To pa se ne bode godilo po ogleduhih, nego po sodiškem postopanju in jedino ta namen imajo doposlane izjave, da se popolnoma neopravičeni posestniki, ki si le privajajo pravice, ne da bi jim pristajale, — izognejo tožbi, katero sem sicer priporan proti njim naperiti.

Ni res, da bode vsled mojega postopanja starodavna Božja pot do matere Božje hudo trpela, ker ni res, da se bode romarjem pot do svetišča zapirala, nego vsi tisti ladjarji, kateri so do sedaj imeli pravico prevažati romarje, prevažali jih bodo

ravno tako v naprej, ne da bi meni morali kaj plačevati.

Do razburjenosti občinstvo nima nikakšnega povoda, ker faktično moje postopanje le nekaterim posestnikom vil in gostilnic ni všeč, ki izkoriščajo moje lastno jezero le zase in si zato domišljujejo in prisvajajo pravice, katerih nikoli imeli niso, njih zadeva tedaj tudi odgovornost za posledice, ki bi zamogle nastati iz pačenja javnega mnenja ter raznašanja neresničnih govoric, s katerimi po nepotrebnem begajo domače posestnike Blejske okolice, kojim nihče njihovih pravic kratiti ne more in tudi noče.

Kdor pa misli, da ima kakšne pravice, ki mu jih jaz odrekam, temu je prosta postavna pot, po kateri naj poskuša ugotoviti opravičenost svojih zahtev. Toliko v pojasnilo.

Z najodličnejšim spoštovanjem

Adolf Muhr.

Na Dunaji dne 3. aprila 1893.

Opomba uredništva: Mi smo prejeli dotični dopis naravnost od občinskega predstojništva na Bledu, ki vendar mora biti dobro informirano. Sicer nas bo pa veselilo, ako se bo stvar sedaj resnično tako razvila, kakor trdi v predstoječem popravku g. Muhr.

Domače stvari.

(Iz hrvatskih časnikov.) „Agramer Zeitung“ se v svoji zadnji številki jako laskavo spominja petindvajsetletnice našega lista, ter izraža željo, da naj bi „Slovenski Narod“ še mnogo let deloval v interesu narodne stvari in slovenskih pokrajinah Avstrije. — „Agramer Tagblatt“ iz naše slavnostne številke posebno navdušeno pozdravlja članek g. Ivana Hribarja „Slovenci in Hrvati“, iz katerega navaja glavne točke v doslovnem prevodu. — V Dubrovniku izhajajoča „Crvena Hrvatska“ prinaša na čelu lista dolg članek „Naša brata Slovenci“, v katerem jako temeljito razpravlja odnose med Hrvati in Slovenci, ter posebno simpatično priznava zlasti delovanje „Slovenskega Naroda“ za združenje obeh bratskih plemen. O tem zares izbornem članku spregovorili bomo še podrobneje. — Včerajšnji številki „Obzora“ in „Hrvatske“ nam še ništa došla.

(Osobne vesti) Gosp. dr. Valentin I. Izop, koroški Slovenec, prebil je minoli teden sodni izpit v Trstu. Odotno višje dež. sodišče ga je poslalo v Koper, da popravi in uredi zemljiške knjige Koprškega okrajnega sodišča. — Učitelj v Oneku g. Jos. Kikel je imenovan učiteljem-voditeljem na sedanjem svojem mestu; učitelj in voditelj v Podragi g. Rudolf Dotenc je premeščen v Planino; časna učiteljica v Čatežu gospdč. Ana Zevnik je stalno nameščena na isti šoli, gospdč. Avgusta Kolnik v Blokah pa premeščena v Radeče. Učitelj v Bavti vasi gosp. M. Šribar je iz službenih oziriv premeščen k Beli cerkvi.

(Odbor „Dolenjskega Sokola“) izročil je danes g. notarju Luki Svetcu diplomu častnega člana.

(Slovensko gledališče.) Opozarjamo občinstvo na prihodnjo slovensko predstavo, katera se bo vršila v nedeljo na korist velezaslužnega kapelnika g. prof. Gerbiča. Vsak obiskovalec našega gledališča ve, kake zasluge si je pridobil g. prof. Gerbič za slovensko opero, zato je pričakovati, da bo občinstvo mnogoštevilno obiskalo njegovo benefico, pri kateri se bo pela krasna opera „Cavalleria rusticana“.

(Za Ljubljano je vse dobro,) si je mislil gledališki podjetnik in priredil nemško operno stagiono. Mej „umetniki“ je tudi neki g. Kornay, ki je v minoli sezoni pel manjše uloge v Požunu in v Temešvaru. V Mozartovem „Don Juanu“ pel je Masetta in „Neue Temesvarer Zeitung“ z dne 25. marca t. l. piše o njem doslovno: „Kornay war bis auf seine Beine, deren Beweglichkeit wir gerne anerkennen, weder gesanglich noch in seinem Spiele hervorragend und bot eine sehr mittelmässige Darstellung“. Tako so sodili v Temešvaru, a v Ljubljani? No, za to je itak vse dobro, da je le — nemško.

(Kranjsko društvo za varstvo lova.) V nedeljo dne 26. marca se je pri „Slonu“ vršil II. redni občni zbor kranjskega društva za varstvo lova, ob udeležbi mnogobrojno došlih društvenikov. Pozdravivši shod otvoril načelnik sejo ter objavi poročilo o poslovanju, računski sklep in pa izkaz pre-

moženja. Število društvenikov, katerih je bilo konec leta 1891. 19 ustanovnikov in 149 udov, se je do konca leta 1892. pomnožilo na 22 ustanovnikov in 276 udov. Društveno premoženje znaša konec leta 1892. 1941 gld. 46 kr.; revizijski odsek poroča, da je pregledal računski sklep ter izkaz premoženja, in da je oboje našel v popolnem redu. Za leto 1893. so se dosedanji člani revizijskega odseka, gg. Gvidon Schneditz, Josip Pleiweis in Alojzij Perles zopet jednoglasno izvolili. Gg. grof Alfonz Auersperg, Otmar Bamberg, c. in kr. stotnik Fric Kaučič in F. M. Regorscheg, ki so po srečanju imeli izstopiti iz odbora, bili so zopet jednoglasno izvoljeni. Gosp. Josip Schanta stavil je posebni predlog, naj se k členu IV. pravil sklene sledeči dostavek: Osebe, ki kot osebe gozdnega varstva in pomožno osebje spadajo k uradništvu, ter so gledé na gozdno in lovsko varstvo zapriseženi, plačujejo udnino v znesku 1 gld. na leto. Predlog je bil soglasno sprejet. Na to zahvali načelnik gg. dvornega svetnika dra. Račiča, F. M. Regorschega in Otmarja Bamberga na krepki dejanski podpori, katera mu je od njihove strani prihajala, in potem po dognanem dnevnem redu sklene občni zbor.

(Nova stavba.) Ljubljanski podžupan in veletrežec g. Vaso Petričič začel je na svojem stavbišču na Resljevi cesti zidati hišo, ki bo, sodeč po načrtih, jako elegantna in bo imenovano cesto izdatno okrasila.

(Trtno uš) bode v svojih vinogradih preganjal državni in dež. poslanec gosp. Pfeifer v Krškem z žveplenim ogljencem. To sredstvo je baje najboljšje, a ker je zelo drago, si ga ne more vsakdo omisliti. Na Dolenjskem menda še nihče ni poskusil s tem sredstvom. — Kranjski dež. odbor deli sedaj podpore za nasajenje novih vinogradov. Prosilec se mora izkazati s potrdilom županstva, da je začel delovati. Za m² nasada dobi prosilec po 3 kr., vendar več kakor 20 gld. podpore ne dobi noben vinogradnik.

(Smešnost Celjskih nemčurjev.) Da bi Celje izgledalo bolj nemško, napravili so pri mestnih mitnicah samo nemške napise in celo v nemških barvah, ne zменеč se za to, da so napisi v prvi vrsti namenjeni slovenskim kmetovalcem iz okolice. S temi napisi se pač ne bo obvaroval nemški karakter Celja, tem manj, ker jih bodo morali Celjani sami zajedno z napisi ulic in trgov odpraviti in nadomestiti z dvojezičnimi. Ta dan pride gotovo!

(Rimske izkopine v Ptuj.) Konservator dr. Jeny odkril je zadnji teden v Ptujju več zanimljivih starorimskih rečij, mej katerimi je posebno krasen mozajik-tlak, kakeršnega je odkril na šestih krajih. Najlepši mozajik-tlak ima v sredi čino izdelano podobo, predstavljajočo Evropo, kako beži žnjo v bika premenjeni Zen.

(Nesreče.) Pred prazniki kupil je v Slovenjem Gradci kmetški fant Martin Ricman, doma pri Sv. Janezu blizu Spodnjega Dravograda, dva kilograma smodnika, da bi na Velikonočno nedeljo doma streljal. Smodnik je bil zavit v papir; fant je zavoj zavezal v robec in vozeč se domov, sedel na smodniku, mirno pušič iz svoje pipe. Ko je pipo znova užigal, padla je iskra v smodnik in ta se je unel ter neprevidnega fanta na obeh rokah in na obrazu tako močno ožgal, da skoro ni upanja, da okreva. Mej Savo in Moravčami leži hrib Morovec, na južni strani pa je župnija sv. Helena, h kateri spada vas Klopce. Od hriba Morovca utrgal se je velik usad in drvil nizdolu. Priletel je na neko hišo, predrl steno in zasul ženo in troje njenih otrok. Jeden otrok je bil takoj mrtev, žena pa zelo ranjena, vendar se je zavedla in z velikim trudom rešila še živeča otroka, da se ništa zadušila.

(Velik pretep v Trstu.) V nedeljo zvečer prouzročili so pijani vojaki v ulici Crosada velike izgrede. Brez vsega uzroka napadali so vsakega, kogar so srečali in se naposled lotili večje skupine delavcev. Unel se je pravi pravcati boj. Vojaki so v pijanosti potegnili bodala in ranili mnogo oseb ter naskočili tudi vojaško patrolo. Šele ko so prišli redarji v večjem številu in nekatere patrole bilo je moči ustaviti krvavi pretep, kakeršnega v Trstu že veliko let ni bilo.

Razne vesti.

(Dr. Fr. V. Jeřábek †.) Minoli petek umrl je v Pragi jeden najboljših čeških pesnikov in pisateljev, dr. Fr. V. Jeřábek. Rojen l. 1836. posvetil se je najprej žurnalistiki, potem pa postal profesor in član češke akademije znanostij. Jeřábek

je bil jako ugleden novinar, kot pisatelj pa se je zlasti odlikoval na dramatičnem polju. Najslavnejše, tudi v nas že uprizorjeno njegovo delo je „Službenik sveho pana“. Vrh tega zložil je Jeřábek mnogo pesmij, spisal tudi nekaj povestij in obilo kritičnih študij ter izdal korenito pisano delo o romantičnem pesništvu vseh evropskih narodov. Duhovit pesnik in ugleden učenjak bil je pokojni Jeřábek vedno unet Slovan in prijatelj slovenskega naroda. Da mu je bilo sojeno daljše življenje, obogatil bi bil češko slovstvo še za marsikatero delo.

(Spomenik Aksákovu.) Slavjansko blagotvorniteljno društvo v Petrogradu pričelo je nabirati darove, da se postavi spomenik prvobornitelju za vzajemnost slovansko Sergeju Aksákovu in njegovima sinovoma in sotrudnikoma Ivanu in Konstantinu.

(Originalen samomor.) V Sibirju usmrtil se je na čuden način major 82. pešpolka Alojzij Pönisch. Pritrtil je na vrata svojo sabljo in se potem zagnal proti njej ter tako končal svoje življenje.

Književnost.

— Pomladni glasi. Posvečeni slovenski mladini. III. Uredil Alojzij Stroj. V Ljubljani, 1893. Založili sotrudniki. Tiskala „Katoliška Tiskarna“. Str. 110. Cena? — Lepo je in hvalevredno, ako se mladi ljudje skušajo na literarnem polju. Umevno je sicer samo po sebi, da mladi pisatelji, katerim življenja dogodbe še niso razbistrile duševnega vida, kateri si še niso mogli pridobiti samosvojega stila, ne producirajo niti originalnih niti dovršenih stvari, a navadno se da iz takih prvencev sklepati na talent pisateljev. — Ljubljanski bogoslovci izdali so sedaj že tretji zvezek svoje, mladini namenjene zbirke, naslovljene „Pomladni glasi“. Ta, lepo tiskani zvezek, okrašen s čedno podobo sv. očeta Leona XIII., prinaša mimo nekaterih pesmi, obširnejši životopis sedanjega papeža, nekaj povestij in dramatičen prizor. Pesmi imajo zdravo jedro, oblika pa je lepa in pravilna tako da jim ni kaj prigovarjati. Prozajični spisi imajo vsi očitno pedagoško tendenco. Životopis papeža Leona se bere gladko in radi priznavamo, da je spisani prav spretno, ne ugajajo nam pa upletene ekspektoracije o modroslovju, o razmerju mej državo in cerkvijo in o delavskem vprašanju in sicer zato ne, ker te stvari niso za otroke do 14 let stare, dočim za starejše otroke spet „Pomladni glasi“ niso. Povest „Rana smrt — pa dolgo življenje“ bi bila dobra, da ni gostobesedni pisatelj pozabil svojega pedagoškega namena. Gromov Lojze, siromašen dijak, rešil je nekemu židovskemu otroku življenje. Otrokova mati vzame Lojzeta k sebi v hišo. Lojze seznanja rešenega otroka s katoliško vero, vsled česar mora zapustiti hišo. Odhajajoč jej zabičuje še jedenkrat vse podane nauke in ji napiše molitvico, katero naj (seveda na skrivnem) moli. — To ni lepo, da navaja ta pobožni Lojze mlado židovko, naj na skrivnem in zoper materino voljo kaj dela, in to v povesti kot dobro delo slikati, ni pedagoško. — „V nebesih — pri sveti birmi“ je sila raztegnena povest, sicer pa je tudi tisti Francek preveč nenaravno moder. „Zaklad v hruški“ je najboljši spis v celi zbirki; ta povest ima realno podlago, vse dejanje se razvija in popisuje logično, dobri nauki pa so neprisiljeno upleteni, česar o drugih spisih ne moremo reči. „Gospod iz Trsta“ je otroška igra v dveh dejanjih, prav za prav pa po nepotrebnem v dramatično obliko ukovana dobra povest. Skratka: delce ni dovršeno, a vendar zasluži, da se priporoča; mladim pisateljem, ki so pokazali nekoliko pristnega talenta, pa svetujemo, naj se marljivo vadijo, kar jim bo toliko laglje, ker jih na to navaja v tem genreu pisani „Dom in Svet“.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 5. aprila. Poljski listi so javili, da prevzame gališki namestnik grof Badeni ministerstvo notranjih rečij. Ta govorica je popolnoma neosnovana.

Beligrad 5. aprila. Po zadnjih računih vladnih listov imela bo pri prvi seji narodne skupščine liberalna stranka devet glasov večine nad združenimi radikali in naprednjaki.

Bukurešt 5. aprila. Zbornica odobrila koncesijo z Avstrijo radi varnostnih znamk in se potem razšla.

Florenca 5. aprila. Giers se odpelje prihodnji teden v Peterburg.

Pariz 5. aprila. Novo ministerstvo je sestavljeno. Dupuy prevzel predsedstvo in

notranje reči, Develle vnanje reči, Peytral finance, Guerin pravosodje, Poincaré naučni, Terrier trgovinski in Viger poljedelski portfelj; vojno ministerstvo prevzel general Loizillon, mornarico admiral Rieunier.

Berolin 5. aprila. Šuvalov, ruski veleposlanik, se vrnil iz Peterburga. Nekateri listi javljajo, da je Šuvalov naznanil nemški vladi, da Rusija ne vzprejme nasvetovane trgovinske pogodbe. Kurs rubljev je vsled tega na borzi izdatno padel.

London 5. aprila. „Daily Cronicle“ javlja, da pošlje papež zlato rožo to leto nevesti Ferdinanda Koburžana.

Tujci:

4. aprila.

Pri **Maličih**: Vitez pl. Beck, Klotz, Just, Engel, Mertens, Schmidt, Szawist z Dunaja. — Oblak iz Skofje Loke. — Lakner iz Rudolfovega. — Dr. Moye iz Kamnika. — Port iz Plzna. — Degenhardt iz Monakovega. — Janauschek iz Brna. — Dr. Kenda iz Vipave.

Pri **Slonu**: Baumgartner, Weinman, Hess z Dunaja. — Meisel iz Prage. — Dr. Burger iz Kočevja. — Klun iz Ribnice. — Handler iz Beljaka. — Rohrer iz Celovca. — Lapajne iz Idrije. — Jentl iz Maribora. — Stropnický iz Prage.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
4. aprila	7. zjutraj	789.7 mm.	- 0.6° C	sl. szh.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	786.9 mm.	16.4° C	sl. svz.	jasno	
	9. zvečer	787.2 mm.	7.8° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 7.9°, za 0.4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 5. aprila t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	98.85	98.80
Srebrna renta	98.70	98.65
Zlata renta	117.—	116.95
4% kronska renta	96.95	96.95
Akcije narodne banke	995.—	994.—
Kreditne akcije	356.69	355.30
London	121.55	121.65
Srebro	—	—
Napol.	9.66	9.66 1/2
C. kr. cekini	5.75	5.75
Nemške marke	59.50	59.52 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	148 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	198
Ogerska zlata renta 4%	115	85
Ogerska papirna renta 5%	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	130
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	25
Kreditne srečke	100 gld.	201
Rudolfove srečke	10	—
Akcije anglo-avst. banke	200	159
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	273

Učenca

ki je vsaj 15 let star, krepak in marljiv, vzprejme takoj Anton Obreza, tapetnik v Ljubljani, Selenburgove ulice št. 4. (342—1)

Prodaja se

Jeden „landauer“, 2 kočijaška phaetona, 3 jednouprezni vozovi v jako dobrem stanu, 2 para konj, jeden par petleten, 15 1/2 pestij visok, drugi par šestleten, 16 pestij visok. (344—1)

Rimska cesta šte. 20.

Dva učenca

se takoj vsprejmeta (343—1)

v specerijsko prodajalnico Jer. Reitz-a v Ljubljani, Kravja dolina.

Izprehodne palice

v največji izbiri po prav nizkih cenah, kakor tudi rezbarske izdelke in pletenine priporoča

Kočevska domača obrt

F. STAMPFEL

v Ljubljani, Kongresni trg. (282—9)

Primer šte. 56 (nobene tontine).

Uplačane premije obrestovale so se z več nego 5 1/2 odstotkov ter se je razven tega dajalo polno rastoče zavarovanje skozi 22 let.

Polica šte. 93.043.

Zavarovanec: M. Green. Trajanje: 1869—1891.

Premij je uplačal vsega skupaj: dol. 3885.—, izplačal mu se je za to v vsem znesek: „ 6671.12.

Nobene tontine, torej je izključena eventuelna zguba vseh premij.

„THE MUTUAL“

največja in najbogatejša zavarovalna družba na svetu. (267)

Poroštveni zakladi dné 31. decembra 1892:

907 milijonov frankov.

Glavno zastopstvo za Kranjsko:

Primož Hudovernig

v Ljubljani, Kolodvorske ulice št. 18.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1892.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 38 min. zjutraj osebni vlak na Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 11. uri 55 min. predpoludne osebni vlak na Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 4. uri 21 min. popoldne osebni vlak na Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Pariz, Linc, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Eger, Francove vane, Prago, Karlove vane, Draždano, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždani, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Lince, Ischlja, Ljubna, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontablja, Trbiža.

Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontablja, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 15 min. zjutraj v Kamnik.

„ 2. „ 10 „ popoldne v Kamnik.

„ 7. „ 00 „ zvečer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 35 min. zjutraj iz Kamnika.

„ 11. „ 06 „ dopoldne iz Kamnika.

„ 6. „ 20 „ zvečer iz Kamnika.

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minute naprej. (12—71)

Hiša

z opeko krita, v kateri se nahaja že več let specerijska prodajalnica in trafikla,

proda se iz proste roke.

Pri hiši je vrt. — Ponudbe pod „Hiša“ na upravništvo „Slovenskega Naroda“. (345—1)

Solnčnike

le najboljše kakovosti priporoča v veliki izbiri in po nizkih cenah

L. Mikusch,

tovarna solnčnikov in dežnikov v Ljubljani,

(331—3)

Mestni trg šte. 15.

Štev. 5388.

Oklic.

IV. 782/91.

C. kr. z. m. del. okr. sodišče naznanja:

Prostovoljna dražba mladoletnim Ernst Ločnikarjevim 6 otrokom lastnega zemljišča vložna št. 1017 katastralna občina Brezovica določi se

na dan 10. aprila 1893

ob 9. uri dopoldne na mestu zemljišča.

Eventualno uknjiženim upnikom ostanejo pravice ne gledé na prodajno kupnino pridržane. Po dražbenih pogojih, ki so tusodno na vpogled, se bo posestvo le za ali nad izključno ceno 1000 gld. prodalo, dražbeniki imajo 10% vadijuma, kupec pa 10% kupnine in znesek nad 1000 gld. takoj položiti.

V Ljubljani, dné 11. marca 1893.

(317—3)

Dr. Dolenc.

VABILO

OBČNEMU ZBORU

zadruga gostilničarjev, kavarnarjev, skuharjev in žganjetočnikov

kateri bude

v četrtek, 6. aprila 1893. l.

in ako bi zbor takrat ne bil sklepčen

v torek, 11. aprila 1893. l, vsakokrat ob 3. uri popoldne

v g. Hafner-ja pivarni na Sv. Petra cesti.

Vspored razprav:

1. Branje zapisnika občnega zbora z dné 27. septembra 1892.
2. Poročilo o delovanju združnega starešinstva l. 1892.
3. Čitanje računa za l. 1892.
4. Volitev načelnika, njega namestnika, šest odbornikov in treh namestnikov v združno starešinstvo.
5. Posamezni predlogi združnih članov.

V Ljubljani, dné 21. marca 1893.

Za združno starešinstvo:

Fran Ferlinc, načelnik.

(341)

Lekarna J. Mayr

„Pri zlatem jelenu“

v Ljubljani, Marijin trg, blizu frančiškanske cerkve.

Homeopatična lekarna, zaloga vseh tu- in inozemskih specialitet, skušenih domačih zdravil in rudninskih vod. — Priporoča: Štupo za konje, zavitek po 50 kr. — Restitucijsko tekočino za konje, steklenica po 1 gld. in 1 gld. 50 kr. — Štupo za govejo živino, zavitek po 50 kr. — Štupo za svinje, zavitek po 30 kr. in tudi druga izvrstna zdravila za domačo živino. (333—2)

Dražestni uzorci privatnim naročiteljem zastoj in franko.

Knjige z uzorci bogate vsebine, kakeršnih še ni bilo, za krojače nefrankovano. Jaz ne dajem odpusta 2%, ali 3 1/2 gld. od metra in tudi krojačem nikakih daril, kakor se to godi od strani konkurence na troške poslednje roke, nego imam samo stalne in odločene cene, da zamore vsak privatni naročitelj dobro in po ceni kupovati. Zatorej prosim, da si dá vsak predložiti samo moje knjige z uzorci. Tudi svarim pred pisni konkurence, v kojih se obeta dvojni odpust od cene.

Tkanine za obleke.

Peruvien in dosking za visoko duhovništvo, tkanine, kakor so predpisane za c. kr. uradniške uniforme, tudi za veterance, požarne brambe, telovadce, livreje, sukna za biljard in igralne mize, prevleke za vozove, loden, tudi neprimerno, za lovsko suknjo tkanine, ki se daje prati, potni pačič od gld. 4—14 itd.

Kdor želi kupovati hvalevredno, posteno trpežno, čisto volmeno suknjeno in ne cenenih cuaj, ki komaj toliko stanejo, kot iznaša plačilo krojaču, obrne naj se na trdko

Jan. Stikarofsky v Brnu (avstrijski Manchester).

Največja tovarniška

zaloga suknene robe v vrednosti 1/2 milijona goldinarjev.

Da predočujem velikost in zmoglost, razkladati mi je, da je v moji roki zedinjen največji izvoz sukna v Evropi, proizvajanje „kammgarna“, pripadajoče opreme za krojače in velika knjigovoznica zgolj v lastne svrhe. Da se o vsem navedenem prepričate, pozivljam p. n. občinstvo, komur je prilika dana, da si ogleda velikaunske prostore moje prodajalnice, v koji posluje 150 ljudij. — Pošilja se le proti poštnemu povzetju. — Dopisovanje v nemškem, češkem, ogerskem, poljskem, italijanskem, francoskem in angleškem jeziku. (188—15)